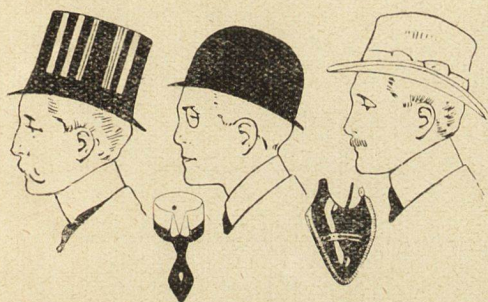

Шапка за това облѣкло била само цилиндъра клакъ и низко деколте обувка съ плоскъ възелъ отъ рипсена пандѣлка и коприненъ черенъ чорапъ. Като обикновено празнично облѣкло се носилъ **смокинга** съ копринена яка шалъ, черенъ панталонъ, както и **жакета** съ едно копче съ панталонъ на сиви линии. (Фиг. 135).

Всѣкидневното облѣкло било **вестонъ**, връхна дреха **пардесю** и зимна дреха **балтонъ**. Тѣзи дрехи вече се правѣли отъ меланжъ въ убити цвѣтове въ разни тъкани: на линии, квадратчета, очички и пр. (Фиг. 136).

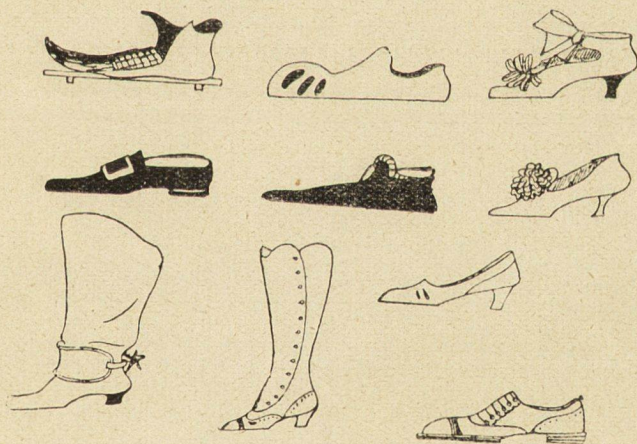
Официалната шапка била **цилиндъръ-клакъ**, изпнати на пружини, когато е на главата, а сплескати, когато се вземе въ ръка, **шапка-бомбе**, като празнична, и меката шапка отъ фйотръ за всѣкидневна. Презъ лѣтото носѣли сламени шапки **канотие** или **гарсонетка**, каквито се носятъ и до днесъ и мекитѣ сламени шапки **панама**, доста скъпи, но отъ високо качество. (Фиг. 137).

Фиг. 137. (Начало на XX стол.) Цилиндъръ, бомбе и меката шапка отъ фйотръ. Яка и вратовръзка, оувка.

Както мъжкитѣ, така и женскитѣ обувки, били форма Ришелйо — половинки съ връви, мъжкитѣ съ нискъ токъ, а женскитѣ, съ малко по-високъ. Носили се зиме ботини, закопчани, съ копчета отстрани, или съ връви. (Фиг. 138).

За кално време започнали да се употребяватъ каучуковитѣ галоши.

Фиг. 138.

Прегледъ на обувкитѣ отъ готика до края на XIX столѣтие.